

Кавлѝк – в местното тълкуване: земя, която е изпъстрена с туфи – храсти и тревни площи – и отдалеч изглежда като олющена. От тур. *kavlak* ‘олющен, обелен, одран’; ‘дърво с обелена кора’, често в БТ; вж. Балкански, Цанков 2007: 246. Първи компонент от изафетна топонимна конструкция.

Кавлѝка – Ор., СИ 4,5, възвишение с дъбова гора. ДИ: *Кавлѝк тепѝ*. Вж. *Кавлак*.

Кавлѝк бурѝн – 1. ГЧ, СЗ 4; 2. Шив., Иб, планински рид, проредена гора, вж. *Кавлак* и *бурун* ‘нос’, изпъкнало.

Кавлѝк дерѝ – Гр., ЮИ 1, дол и рекичка с прошарена гора.

Кавлаклий – Топ., име на с. *Тополчане* до 1934 г.

Кавлакль чайр – Зап., неуточн., от рум. вл. за ниви, вер. около м. *Кавлака*.

Кавлѝк тепѝ – Ор., СИ 4,5, връх в м. *Кавлака*.

Кавлакѝ – име на с. *Тополчане* в осм. док. от 1501 г. (Стойков 1959: 468).

Кавлѝк чотлѝк – Ст.р., ЮЗ, от т. *çotluk* ‘пън’.

Кавлѝк чотлѝн – Нов., С, планинска местност.

Кавлѝшки баалѝк – Ор., ЮЗ 1,6, стари лозя северно от възвишението *Кавлака*. ДИ: *Стѝрите лозя*.

Кадѝря – Ич., ЮЗ 7,5, може би от гр. чрез тур. *кабал* ‘колкото, тъкмо’ (БЕР II 1974, 124). До него *Малкия Кадар*. Туркменски етноним *кадар* : *гадѝр* (вж. и Атаниязов 1983: 39)

Кадвлѝн тарлѝ – Б.д., ЮЗ 1,5.

Кадѝевата бахчѝ – Тв., Ю 5,5, на времето градина, притежание на местен *кадия*, сега обраб. земя

Кадѝйските нивѝ – 1.Гав., ЮИ 2; 2. МЧ., ЮЗ 1,2, обработваема земя, в която някога е имал ниви *кадията*. ДИ: *Кадѝ тарлѝ*.

Кадѝ бунѝр – Б.д., СЗ 6,5. Кладенец в планината, изграден от *кадия*.

Кадѝ кайнѝк – Сл., СИ 2, някогашен извор край Новоселска река, сега в чертите на Сливен.

Кадѝнена крѝчол – Ск., З 1, обраб. земя, приличаща по форма на *кадѝнски крѝчол* – метафорично.

Кадѝнена мост – Топ., ЮИ 3, стар мост на р. Вада (Сотирска река).

Кадѝнкина полѝна – Ич., СИ 3, планинска поляна, на която по предание е погребана *кадѝна*, пътувала за с. Жеравна.

Кадѝнков азмѝк – Пан., СИ 1,5, (ДАД), мочурлив ръкав на р. Тунджа. По предание там била убита жена туркиня (*кадѝна*). От тур, *kadın* ‘жена, омъжена жена’.

Кадѝнски дол – 1. Бл., СЗ 2,5, планински дол и рекичка. Преданието го свързва със съпругата (*кадѝна*) на емирлийския султан Герей. Хибридно име; 2.Тв., З 0,5, дол, в който населението копаело път и при срутване била затрупана *кадѝна*. След време била затрупана и българката Жейна. ДИ: *Жейнин дол*.